

IZGALMAS HAJLSZA

patkányok és rejtelmek után

A RÓKUS-KÓRHÁZBAN

— Rókus-kórház!... — adja ki az utasítást a balesetben eljáró mentőorvos az autó sofförjének és a kocsis a következő pillanatban hangos szirénabugással zug végig a városon, a Szent Rókus-kórház felé. Bent az autóban azonban a sebesült összerázkódik és szinte félve, remegve suttogja:

— Jaj, Rókus!...

Előítélet, valami remegő tudatalatti félsz az ismeretlentől hatja át legtöbb embernek a lelkét, ha ezt a szót hallja: Rókus-kórház. Miért? Ez a „miért“ nem indokolatlanul izgatja az újságíró fantáziáját, akinek nincs szabad bejárása a fővárosnak ebbe a kórházába. A múltban ugyanis *fantasztikus és hihetetlen hírek láttak napvilágot a Rókus-kórház „rejtelméről“*. Arról, hogy a betegek tulzsultalan, rendetlenül hevernek a kórtermekben, amelyekben „patkányok szaladgálnak, a hullakamra borzalmairól, ahol a holttesteket megrágnak és megcsontítják a férgek“.

Átalakítják a kórházat

A *Nemzeti Ujság* munkatársának sikerült bejutnia a Rókus-kórházba, a délelőtti órákban, amikor a kórház teljes üzemben van és látogató még nem léphet be az épületbe. Nemesak a kórház személyné és orvosi kara dolgozik, siet és szorgoskodik, hanem ellepik a folyosókat és az egyes termeket a munkások is. A Rókus-kórházban tataroznak és nagy átalakítási munkálatok folynak. Falakat törnek, bontanak, új falakat emelnek, ajtókat, ablakokat raknak, a régi egyes ablakok helyébe dupla ablakok kerülnek és azokon a folyosókon és termekben, ahonnan a munkáshadsereg elvonul, hófehér fal, ragyogóan tiszta padló és éltető világosság uralkodik. Elfogunk egy arra siető fehérkabátos férfit, orvos, vagy talán az adminisztrációs személyzethez tartozik. Megkérdezzük tőle, mi készül itt?... Készségesen adja meg a választ:

— Az összes adminisztrációs helyiségek idekerülnek az első emeletre, hogy a feleknek ne kelljen átmenni a másik utcába, a másik épületbe.

Tovább megyünk a folyosó-labirintuson. Az egyik épületsaroknál hatalmas erkélyt tataroznak, itt *napozó helyiség lesz*. Egy csendes, tiszta folyosón, minden ajtónál külön villanyóra van. Hamar-

san kiderítjük, hogy ez a *mintaszállodának is beillő folyosórész*, milyen célt szolgál. Ezek az orvosi lakások.

A következő folyosón az urológiai osztályra, helyesebben a közkórház helyiségében elhelyezett urológiai klinikára jutunk. Itt is renoválnak. Benyitunk az egyik ajtón és könnyen megállapíthatjuk a modern, tökéletes felszerelésekből, hogy itt a *kórház új műtőjébe léptünk be*. A legmodernebb lámpa, műtőasztal, az orvosi felszerelések legtökéletesebbjei sorakoznak itt fel. A fal hófehér és fejmagasságig fehér csempével van kirakva. Itt nem találtunk sem rejtelmet, sem patkányt...

Hol a borzalom?

Egy másik folyosóról betegszobába nyitunk be. Itt is a legnagyobb rend, tisztaság uralkodik és *főként csend*. A régi, másfélméteres falak elnyelnek minden hangot. Az utca zajából ide nem jut be semmi. Csend üli meg a termet, ahol a hófehérre huzott párnák között pihennek a betegek. A belgyógyászati osztályon ugyanez a kép fogadja az embert, már az első percekben megállapítható, hogy *ebben a kórházban nincs rejtelen, „borzalom“, vagy visszataszító jelenség*. Olyan minden, mint a klinikákon. Az ápolók udvariasak, bármelyikükhöz fordul az ember. Az orvosok komolyan, odaadással dolgoznak, vezetőiknek, az ország legkitünőbb egyetemi tanárainak irányításával.

A sebészeti osztályra megyünk át és most már mind fokozottabb érdeklődéssel lessük, várjuk az izgalmat, az ijesztő képet, az annyira hangoztatott *piszkot, rendelleniséget, poloskát és patkányt*.

A sebészeti osztályon járunk már, amikor az egyik műtőbe kerülünk. Eppen *operáció folyik*. A műtőasztalon szakállas férfi fekszik, körülötte orvosok állnak a szokásos fehér operálóköpenyben, fejtövélvel, gumikeztyűvel. Gyorsan, biztos kézzel dolgozik a műtőorvos. A beteg, akit nem altattak el, nyugodt, *szinte megkönnyebbült arccal fekszik*. Érzí, ugylát-szik, az orvos kezének és agyának biztonságát. Pedig talán ez az ember is szorongó félelemmel jött be a Rókus-kórházba...

A Röntgen-osztályt is meglátogatjuk. Az egyik teremben szerelők dolgoznak, Röntgen-apparátus részeit szerelik fel a

falra és mennyezetre. Megtudjuk, hogy a régi fagerendás mennyezetet lebontották és új betonplafonokat építettek helyébe. A másik teremben a Röntgen csodálatos gépei ragadtatják el az embert.

Mozgó Röntgengép

Köztük egy teljesen modern Röntgen-készülék áll. Annyira tökéletesen van szigetelve, hogy a Röntgen-teremből *bárhová elvihető és üzembe helyezhető*. Ha valamelyik beteget nem lehet ágyából kiemelni, a Rókus-kórházban a *betegszobában vizsgálhatják, illetve röntgenezhetik meg*. Amott egy magas fal húzódik, emellett dolgozik a röntgenezésnél segédkező személyzet. Ez az úgynevezett „ólomfal“, mely mögül négy centiméter vastag lomüvegen lehet csak kitekinteni. Ez az ólomfal tökéletes biztonságot nyújt a személyzetnek a Röntgen-sugarak káros hatása ellen. Tudvalevő dolog ugyanis, hogy a röntgennel kezelt beteg testéből is indulnak ki sugarak, amelyek esetleg veszedelmesek lehetnek a kezelő személyzetre. Az egyik fal mellett van a *dozismérő*, amellyel a betegnek adandó sugár mennyiségét mérik meg. Ezt a német készüléket 3600 pengőért vásárolta a kórház, de az osztály vezetője most állított össze *egy kevésbé komplikált dozismérőt, amelyet 8-900 pengőért fognak előállítani Magyarországon*. Ennek a dozismérő szerkezetnek itt van a kontrollja is, egy csodálatos, bonyolult és igen értékes szerkezet, amelyből *Magyarországon csupán egy van*; itt a Rókus-kórházban. Nos, ezek a Röntgen-csodák valóban rejtelmek, de — patkány nélkül...

Megnézzük a konyhakat is. A hatalmas, külön épületben lévő, példás tisztaságú konyha után a *diétás konyhába* megyünk, amely bátran beleilleszkedhetnék felszerelés és rend tekintetében bármely kényes igényű háztartásba is.

A hullakamrákban

Ide, ebbe az intézetbe patkányt elképzelni sem lehet. Még egy utolsó kísérletet teszünk, hogy a Rókus-kórház „borzalmából“ valamit lássunk, — *ha van*. Átme gyünk a *kórbonctani intézetbe és hullaházba*. Virágoskert mellett vezet az út az épülethez, amely maga sem komor és megdöbbenítő. A dolgozószobák után az intézet muzeumába jutunk, amely az orvosi szempontból értékes adatoknak és anyagoknak a gyűjtőháza. Itt van a halottakból kivett szerveknek a legtéljesebb gyűjteménye. Ebből a szobából a *boncterembe* nyílik az ajtó. Ez az épület 1870-71-ben épült, a falak tehát régiék, de bent a teremben itt is tisztaság és rend uralkodik, csakugy mint a kórház egész területén. A boncolóasztalokat és a termet *mindennap luggal mossák fel a munka után*. Most éppen egy egész sereg holttest boncolásával végeztek és mégis tisztaság van. A következő terem a *rettegett híri halottaskamra*. Ez az, amiről sokan és még talán mi is azt képzeltük el, hogy jégveremben, legjobb esetben bádoglepokon fekszenek sorban a halottak és a rosszszag helyiségbe ha hirtelen belép az ember, döbbenetes látvány és esetleg — a nem zörög — a haraszt, ha szél nem fúj elve alapján — *patkány is fogadja*. Ezzel szemben a fehérre meszelt szobában hófehér, lakkozott, zománcozott nagy szekrény elé kerülünk. Olyan ez a nagy, sokajtajú szekrény, mint — talán furesa és különös a megállapítás — *egy tejjálatat jégsekreénye*. Ez a szép, sokajtós, nagy építmény — a Rókus-kórház hullakamrája. A halottakat *kihuzható fémfekvőhelyre helyezik és tolják vissza az ajtó mögé*. Bent a szekrényben hideg levegő cirkulál, automatikus hűtőszekrény 0 fok és mínusz 3 fok között tartja állandóan a hőmérsékletet a Rókus-kórház 24.000 pengős, modern hullakamrájában.

Végre: patkány!

A szomszédos helyiségben van a *halottnéző*, amelybe az udvarról külön folyosó vezet. A halottak hozzátartozói itt jöhetnek be utolsó látogatásra. Ez a terem is fehér és a belépőnek megenyhülést nyújt a közepén elhelyezett feszület...

A kórbonctani intézet dolgozószobáin keresztül ismét az udvarra nyílik az ajtó, a kertes, virágos udvarra. Végre is kitér belőlünk a türelmetlenség, odalépünk egy, fehérköpenyes emberhez és rászólunk:

— *Mutasson már végre patkányokat!*...

Az ember csodálkozva néz reánk, de hirtelen észbekap és ezt mondja:

— Tessék velem jönni.

És bevezet egy kis helyiségbe, amelyben köröskörül — *ketrecek* vannak elhelyezve. Az egyiket kinyitja.

— *Tessék, itt vannak a patkányok... a kísérleti patkányok...*

Ezek után csak egyet állapíthatunk meg:

— *A Rókus-kórházról nem kell félni...*

Papp András,]

Legszebb a tavaszi utazás!

Jöjjen velünk:

Március 25-től
április 4-ig

Abbáziába 11 nap, minden költséggel P 110.-től

Arbe szigetére Cirkvenicán át, hajót a Felsőadrián... P 176.-

Párisba ellátással, lakással csak vasúti jegy P 170.- P 252.-

Bécsbe március 31-től április 2-ig autóval. Részvételi díj ellátással, lakással P 52.-

Felnőtt leányoknak közös elhelyezéssel P 38.- Csak az ut oda-vissza autóval P 26.-

Március 24-től április 8-ig

Rómába 4 nap. Velencébe 2 nap. Firenzébe 2 nap. Olaszországon és Ausztrián 20 városon keresztül, 16 napos luxusautocar-ut, P 504.-
Mindenképp elsőrendű szálloda és ellátás

Bővebbet és részletes prospektust küld a NEMZETI UJSÁG-UJ NEMZEDÉK utazási osztálya Budapest, V., Honvéd-utca 10. sz. Telefon: 12-7-47 és 12-7-48.